

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה
העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

משנה שלמה עמותה
להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטנשט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לטובת נשמת

הגה"ק רבי בנ"מין וואלף בהג"ר יחיאל שפירא זצ"ל
הגאון רבי יצחק אליהו בהגה"ק ר' מ'שלם אגרא זצ"ל
הרה"ק רבי שלמה דוד יהושע בהרה"ק ר' אברהם זצ"ל

משנה ה'

רבינו עובדיה מברטנא

לא תנשא לכהונה - דכתיב (ביחזקאל מד) מזרע בית ישראל יקחו להם נשים, ויבשאו מהן מישראל קרינא בה מזרע ישראל דמשמע ואפילו מקצת זרע. והלכה כר' אליעזר בן יעקב לכתחלה, אבל בדיעבד אם נשא אין מוציאין אותה ממנו, ובניה כשרים אפילו להיות כהנים גדולים.

האפטרופוס - הממונה על היתומים, בין שמינהו ב"ד בין שמינהו אבי יתומים. אפטרופוס אבי הקטנים, בלשון רומי קורין לאב 'פאטיר' ולקטנים 'פוס'.

ההשליח - שלקטן מתחלה לשלוח ביד אחר, אז מצי למשלחיהו. אבל לקטן להביאן הוא עצמו, לא מצי למשלחיהו, שכל בכורים שנראו לקריאה אינן נתנים אלא בקריאה.

האשה - אבל אם יש לה בעל, בעלה מביא וקורא. דכתיב (דברים כו) אשר נתן לך ה' אלהיך ולביתך, מלמד שאדם מביא בכורי אשתו וקורא.

שאין יכולין לומר אשר נתת לי - שלא נתחלקה הארץ לנקבות. וכתיב (במדבר כו) איש לפי פקודיו - עד שיהיה ודאי איש:

רבי אליעזר בן יעקב אומר: אשה בת גרים, או מזרע גרים לא תנשא לכהונה שכן הכהנים נצטוו לשמור בקפדנות על ייחוסם, שלא יחללו את כהונתם, כמו שכתוב: "קדושים יהיו לאלהיהם ולא יחללו שם אלהיהם, כי את אשי ה' לחם אלהיהם הם מקריבים והיו קודש. אשה זונה וחללה לא יקחו ואשה גרושה מאשה לא יקחו, כי קדוש הוא לאלהיו" (ויקרא כא, ו-ז), ובגמרא בבלי מסכת קידושין (ע"ח, ע"ב) מובא טעם נוסף: שנאמר בכהנים: "ואלמנה וגרושה לא יקחו להם לנשים כי אם בתולות מזרע בית ישראל" (יחזקאל מד, כב), ובת גרים אינה נקראת 'מזרע בית ישראל', עד שתהא אמה מישראל אלא אם כן אמה היא מישראל, שאז קוראים בה 'מזרע בית ישראל', וכל שכן אם אביה הוא מישראל. אחד בין גרים ואחד בין עבדים כנעניים משחררים דין אחד להם, שבתם לא תינשא לכהנים, ואפילו עד עשרה דורות כלומר אפילו עד הרבה דורות פסולות הבנות לכהונה, ומה שנקטה המשנה 'עשרה' לאו דווקא, אלא כמו שנאמר בממזר "גם דור עשירי לא יבוא לו בקהל ה'" (דברים כג, ג), ופירושו עד עולם, אף כאן כוונת משנתנו כך היא, עד שתהא אמן מישראל אלא אם כן אמן של הבנות היא מישראל, כמובא הטעם לעיל. ההלכה היא, שלכתחילה כשבא כהן להתניעץ בבית דין אם מותר לו לישא בת גרים, מורים לו שלא ישאנה, אבל בדיעבד אם כבר נשאה, אין צריך הוא לגרשה, ובניהם כשרים אפילו להיות כהנים גדולים. המשנה חוזרת לעסוק 'באלו מביאין ולא קורין': האפטרופוס הממונה על יתומים לטפל בענייניהם ולהשגיח על נכסיהם, בין שמינהו אבי היתומים בחייו או בצוואתו, ובין שמינהו בית דין, והשליח המביא לבית המקדש ביכורים של אנשים אחרים, והעבד עבד כנעני המביא ביכורי בעליו לבית המקדש, והאשה המביאה ביכורים מנכסי עצמה, וטמטום מי שאין ניכרים בו לא סימני זכר ולא סימני נקבה, ואנדרוגינוס שיש לו סימני זכר ונקבה כאחד. כל אלו מביאין ביכורים ולא קורין פרשת מקרא ביכורים, והטעם הוא: שאין יכולין לומר (דברים כו, י) "אשר-נתתה לי ה'" ועתה הנה הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר נתתה לי ה'. האפטרופוס והשליח והעבד אינם יכולים לומר פסוק זה, לפי שאין האדמה שלהם. והאשה אינה יכולה לאמרו, לפי שלא נתחלקה הארץ בתחילה לנשים. ברם אשה נשואה שיש לה נכסים הנקראים 'נכסי מלוג' בעלה מביא את הביכורים מנכסיה וקורא, שנאמר: "ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך ה' אלהיך ולביתך" (דברים כו, יא), ודרשו חכמים: 'ביתו' זו אשתו, מלמד שאדם מביא ביכורי אשתו וקורא, וכן טמטום ואנדרוגינוס אינם יכולים לומר אשר נתת לי ה', לפי שלא נתחלקה הארץ אלא למי שהוא ודאי זכר, שנאמר: "איש לפי פקודיו יותן נחלתו" (במדבר כו, נד), ודרשו 'איש' - עד שיהיה ודאי איש.

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מור"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פעריל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלאינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה ו'

רבינו עובדיה מברטנא

מביא ואינו קורא – מספקא ליה לת"ק אי קנה קרקע אי לא, הלכך מביא מספק ואינו קורא מספק. ודוקא שתי אילנות אבל שלשה אילנות כ"ע מודו דקנה קרקע ומביא וקורא, כדתנן בסוף פרקין.

רבי מאיר אומר מביא וקורא – דסבר הקונה שני אילנות נמי קנה קרקע שתחתיהם וחוצה להם כמלא אורה וסלו. ואין הלכה כר"מ.

יבש המעין – שהאילן חי וגדל ממנו. ונקצץ האילן – והוא שיבש ונקצץ קודם שהפריש בכורים אבל אם הפריש קודם, הואיל ונראו לקריאה ונדרחו, ירקבו.

רבי יהודה אומר מביא וקורא – בין שהקרקע קיים, לא חייש לאילן. ואין הלכה כר"י.

מן החג ועד חנוכה מביא ואינו קורא – דכתיב בפרשת ביכורים (דברים כו) ושמחת בכל הטוב, אין קריאה אלא בזמן שמחה, מעצרת ועד החג, שאדם מלקט תבואתו ופירותיו ושמח בהם. ומהחג ואילך, אע"פ שהרבה פירות נלקטים עד חנוכה, מכל מקום שמחת אותה שנה כבר נגמרה בחג, הלכך מביא ואינו קורא. ומחנוכה ואילך אינו מביא כלל, דכתיב (שם) אשר תביא מארצך, כל זמן שמצויין בארצך, ועד חנוכה הן מצויין.

ר"י אומר מביא וקורא – דלא דריש ושמחת – בזמן שמחה. ואין הלכה כרבי יהודה.

הקונה שני אילנות בתוך שדה של חברו, מביא ואינו קורא שהואיל וקנה את העצים סתם, ספק הוא לחכמים אם קנה את הקרקע שעליו הם נטועים עימהם, אם לאו, לפיכך מביא ביכורים מספק, אבל אינו קורא מספק, **רבי מאיר אומר: מביא וקורא** לפי שסובר רבי מאיר, שהקונה שתי אילנות קנה קרקע עימהם. ואין הלכה כרבי מאיר. ברם הקונה שלושה אילנות הכל מודים שקנה גם קרקע, ולכן מביא וקורא (כמובא במשנה יא), והקונה בסתם אילן אחד, הכל מודים שלא קנה קרקע, ופוסק הרמב"ם שאינו מביא ביכורים כלל, **יבש המעין** שהיה משקה ממנו את שדהו, או אם **נקצץ האילן** לאחר שהבשילו פירותיו, **מביא ואינו קורא** שהרי זה כאילו אין לו קרקע, **רבי יהודה אומר: מביא וקורא** שהרי יש לו קרקע. ואין הלכה כרבי יהודה. **מעצרת ועד החג** מחג השבועות ועד חג הסוכות, **מביא וקורא** שנאמר בפרשת הביכורים: "וענית ואמרת לפני ה' אלהיך... ושמחת בכל הטוב", ומכאן שאין קריאה אלא בזמן שמחה, ועיקר זמן לקיטת התבואה והפירות והשמחה בהם הוא מחג השבועות ועד חג הסוכות. **מן החג ועד חנוכה, מביא ואינו קורא** אע"פ שהרבה פירות נלקטים עוד עד חנוכה, מכל מקום שמחת אותה שנה כבר נגמרה בחג הסוכות, לפיכך מחג הסוכות ועד חנוכה מביא ביכורים, אבל אינו קורא. **רבי יהודה בן בתירא אומר: מביא וקורא** לפי שאינו דורש ושמחת לענין קריאה, שתהא דווקא בזמן שמחה. ויש מבארים שהטעם הוא שהואיל והרבה פירות נלקטים גם בין סוכות לחנוכה עדיין זמן שמחה הוא, ולכן מביא וקורא. ההלכה היא כחכמים, שמן חג סוכות ועד חנוכה מביא ואינו קורא. אבל מחנוכה ואילך אינו מביא כלל, לפי שכתוב: "ולקחת מראשית כל פרי האדמה אשר תביא מארצך", ודרשו: כל זמן שהפירות מצויים בארצך, היינו בשדות ובגנים, ומחנוכה ואילך אין הפירות מצויים עוד.

[להצטרפות לקבוצת 2 משניות ליום לחץ](#)

[אתר ללימוד משניות ואמירת תהילים לפי שם הנפטר/ת \(קריאה/שמיעה\)](#)